

som den Belvillie overfor Kommunerne. Med disse Grindringer har jeg ikke kunnet Andet end finde den givne Sildring særdeles humoristisk. Det ærede Medlem mente nu i det Hele taget, at det Finantslovsforflag, som denne rundhaandede Finantsminister havde forelagt, var — jeg tror, han udtrykte sig saaledes — det letfindigste Budget, han endnu havde set. Jeg tror, at det ærede Medlem har glemt de Budgetter, der ikke blot ere fremkomne som Finantslovsforflag, men som vedtagne Finantslove i tidligere Perioder, i Slutningen af Tredserne og i Begyndelsen af Halvfjerdserne, hvor man nok saa resolut fra Rigsdagens Side gik ind paa Finantslove med ligefrem paaregnet Underbalance, som imidlertid i Almindelighed heldigvis forvandlede sig til Overskud paa selve Statsregnskabet. Jeg tror ikke, at dette Forslag giver Anledning til nogenformelt Betyrning for, at der skulde fremkomme en virkelig Underbalance. (M o n r a d: Høst paa de særlige Love.) Sa, de særlige Love, som der i indeværende Samling er Udfigt til at faae gennemført, ville neppe bringe nogen Underbalance til Stede paa Budgettet. Finantslovsforslaget er, naar man tagen Hensyn til, hvad der er kommet til ved Ministrenes Vædringsforslag, opgjort med et Overskud af henved 900,000 Kr., hvortil bør lægges yderligere henved $\frac{1}{4}$ Million, som er Forskjellen mellem, hvad der paa den ene Side er afdraget paa udestaaende Fordringer og paa den anden Side er afdraget paa Statsgjælden og Udredelse af Forskud og Laan. Det ærede Medlem mente nu, at man ogsaa maatte tage Hensyn til Tillægsbevillingen, som regelmæssig forøgede Bevillingerne med ikke saa smaa Beløb. Det er meget vanskeligt at opgjøre dette Forhold, men jeg tror, at det ingenlunde kan opstilles som en Regel, at Tillægsbevillingen bringer en daarligere Balance til Stede, end der er forudsat paa Finantslovsforslaget, thi ikke sjældent vil det vise sig, at efter Regnskabet bliver i Almindelighed trods Tillægsbevillingen Overskudet nok saa stort, som det var foreslaet paa Finantsloven. Men under alle Omstændigheder har Mindretallet for sit Vedkommende foreslaet Redskættelser til et Beløb af henved et Par Millioner Kroner, og dersom disse Vædringsforslag bleve vedtagne alene, vilde der vistnok være tilveiebragt en saa gunstig Status, at der ingen Grund var til at frygte for nogetformelt Underskud, selv om der maatte blive vedtaget flere finantsielle Love i denne Samling, end der vistnok er Udfigt til. Nu henviste det ærede Medlem imidlertid til den hele Situation, og navnlig

fremdrog han stærkt de store Reformer, som vilde kræve betydelige Udgifter. Jeg skal i saa Henseende erkjende, at det ærede Medlem har noget mere Ret til at pege paa disse Reformer, end Thingets ærede Flertal har, thi han har virkelig under tidligere Forhandlinger, f. Ex. om Toldreformen, taget Hensyn til disse forestaaende Reformer, som Flertallet ikke har vist sig tilbøieligt til at tage, men det forekommer mig, at man i ethvert Tilfælde maa sige, at Hensynet til disse Reformer nærmest maa føre til, at man er varsom med at opføre en permanent Forøgelse af Udgifterne paa Statsbudgettet, saaledes som man i Fjor gjorde det, da man besluttede at overføre de permanente Udgifter til Sindsfygeanstalterne fra Kommunerne til Staten, og at man maa være varsom med at gaa til en permanent Redskættelse af Indtægterne i større Omfang, hvorved den stadige og jævne Balance paa Finantsloven er udsat for at forstyrres. Men saa længe disse Reformer kun staa ude i Horisonten, og der ikke er nogen Udfigt til en nær Gjennemførelse af dem, skjønner jeg ikke, at det kan bevirke, at vi paa det enkelte Aars Finantslov skulde være bange for at gaa til saadanne Udgifter, at der kun blev et mindre Overskud tilbage paa Finantsloven end forudsat. De Udgifter, som der her er Tale om, er jo kun Udgifter for et enkelt Aar, eller i alt Fald kun Begyndelser til Udgifter, som under alle Omstændigheder kunne paaregnes at være tilendebragte, forinden de saa meget omtalte Reformer formentlig kunne komme til Afgjørelse. Og det forekommer mig, at netop Hensynet til disse Reformer maa gjøre det ønskeligt, at man i den Mellemtid, hvor man ikke er trykket af finantsielle Hensyn til dem, maa gennemføre de Foranstaltninger, som i og for sig maa siges at være ønskelige, tidssparende, nødvendige og paatragende, og som vi dog, thi det erkjendes jo ogsaa af en stor Del af Flertallet, om kortere eller længere Tid maa komme til at udføre. Det forekommer mig rigtig netop at udføre dem i den mellemliggende Periode, hvor man ikke er trykket af de kommende Reformer, saa at man har disse Udgifter klare til den Tid, thi ellers vil Resultatet blive det, at man nu udfylder disse i og for sig mere eller mindre nødvendige og paatragende Udgifter af Hensyn til Reformerne, og naar vi saa endelig komme til at forhandle om Reformer, komme alle disse Udgifter væltende som uafviselig nødvendige, og saa ville de omvendt blive Hindringer for Reformernes Gjennemførelse. Det ærede Medlem søgte endvidere at paavise, at de mange Vædringsforslag, som Flertallet har